

O osnivaèu – Fra Slavko Barbariæ, ofm

11.3.1946. - Rođen u Dragiæini (¾upa Èerin) kao sin Marka i Luce r. Stojiæ.
 Osnovnu Åikolu zavrÅio je u Èerinu, a gimnaziju u Dubrovniku. 14.7.1965. - Stupio u Franjevaèki red u samostanu Humac. 17.9.1971. - Polo¾io sveèane zavjete na La Verni, Italija. 19.12.1971. - Zaređen za sveæenika u Reutte (Austria)
 Nakon toga studira teologiju u Visokom, Sarajevu, Grazu i Freiburgu. U Grazu posti¾e magistrat. 1973.-78. - Pastoralni rad u ¾upi Èapljina (Hercegovaèka provincija) 1978.-82. - Nastavak studija u Freiburgu.
 Ondje zavrÅjava svoj postdiplomski studij i posti¾e doktorat iz religiozne pedagogije i titulu psihoterapeuta. 1982.-84. - U slu¾bi studentskog kapelana u Mostaru
 U Mostaru je vodio molitvene seminare kod Åikolskih sestara franjevki u Bijelom polju blizu Mostara. Radi njegovog plodnog rada s mladima i zbog molitvenih seminara koje su studenti izvanredno prihvatili, komunistièke vlasti su ga zapoèele proganjati. 1982.-2000. - Rad u Međugorju
 Zahvaljujuæi poznavanju glavnih svjetskih jezika i pored obaveza u ¾upama u kojima je djelovao, fra Slavko je s hodoæasnicima u Međugorju radio neumorno zapravo veæ od svog povratka sa studija 1882. godine. 1983.-85. - Slu¾beni premjeÅitaj u Međugorje 1985.-88. - PremjeÅitaj u Blagaj
 Na zahtjev biskupa @aniæa 1985., premjeÅiten je u ¾upu Blagaj (blizu Mostara) gdje je bio ¾upni vikar. 1988.-91. - PremjeÅiten na Humac (LjubuÅiki)
 Imao je slu¾bu pomoænika uèitelja novaka i ¾upnog kapelana. 1991.-2000. - Vrijeme u Međugorju
 Poèetkom rata u BiH, kada su svi stariji fratri otiÅili u Tuèepe kao prognanici, na usmeno odobrenje pokojnog fra Drage Tolja, ondaÅnjeg provincijala, fra Slavko je ostao u Međugorju. 24.11.2000. - Rodio se u nebu
 Umro je u 15.30 sati. Nakon zavrÅene pobo¾nosti Kri¾nog puta, kojega je svakoga petka obièno predvodio na Kri¾evcu za ¾upljane i hodoæasnike, osjetio je bolove. Sjeo je na kamen, ubrzo legao na zemlju, izgubio svijest i duÅu predao Gospodinu. Å Èovjek pisane rijeèi Knjige:
 "Molite srcem"
 "Daj mi svoje ranjeno srce"
 "Slavite misu srcem"
 "U Åikoli ljubavi"
 "Klanjajte se mome Sinu srcem "
 "S Isusom i Marijom uz Golgotu prema uskrsnuæu"
 "Molite zajedno radosna srca"
 "Majko vodi nas miru"
 "Slijedi me srcem"
 "Razgovori"
 "Postite srcem".
 Ove su knjige prevedene na dvadesetak jezika i viÅje od 20 milijuna kopija je tiskano diljem svijeta. Objavljivao je, također, i èlanke u razlièitim revijama; uređivao je "Bilten svetog Franje" u Èapljini, surađivao u "KrÅinom Zavièaju", "Glasu Mira" i na radiopostaji "Radio Mir" Međugorje. Å Èovjek otvoren za drugog! Zbog velikih stradanja u ratu utemeljio je i vodio "Majèino selo", ustanovu za odgoj i skrb. Pomagao je u radu s ovisnicima o drogama iz zajednice "Cenacolo" Osnovao je i dva fonda "Fond djeci poginulih branitelja u domovinskom ratu" i "Fond prijatelja talenata", za pomoæ mladim studentima, na koje se trudio usmjeriti novèanu pomoæ pristiglu od dobroèinitelja iz cijeloga svijeta.